

NITTONDE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 10 AUGUSTI

S:T LAURENTIUS, DIAKON OCH MARTYR

Fest

Läsning

2 Kor 9:6–10

Kom ihåg: den som sår snålt får en snål skörd och den som sår rikligt får en riklig skörd. Var och en skall ge som han har beslutat i sitt hjärta, inte med olust eller av tvång, ty Gud älskar en glad givare. Gud förmår ge er allt gott i överflöd, så att ni alltid har allt vad ni behöver och själva kan ge i överflöd till varje gott ändamål. Det står ju skrivet: *Han strör ut, han ger åt de fattiga, hans rättfärdighet varar i evighet.* Han som ger säd att så och bröd att äta, han skall ge er utsäde och mångdubbla det och låta er rättfärdighet ge god avkastning.

Responsoriepsalm

Ps 112:1–2, 5–9 (R. jfr 5a)

R. Salig är den som är barmhärtig.

Salig den man som fruktar Herren
och har sin stora lust i hans bud.
Hans efterkommande skall bli väldiga på jorden,
de redligas släkte skall bli välsignat. R.

Väl den som är barmhärtig och ger lån,
den som stöder all sin sak på rätt!
Ty han skall aldrig i evighet vackla,
den rättfärdige skall bli ihågkommen för evigt. R.
För ont budskap fruktar han inte,
hans hjärta är frimodigt, det förtröstar på Herren.
Hans hjärta är fast, det fruktar inte,
till dess han får se med lust på sina ovänner. R.

Han utströr, han ger åt de fattiga,
hans rättfärdighet består för evigt,
hans horn skall bli upphöjt med ära. R.

Halleluja

Joh 8:12bc

V. Den som följer mig skall inte vandra i mörkret
utan ha livets ljus, säger Herren.

Evangelium

Joh 12:24–26

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Sannerligen, jag säger er: om vetekornet inte faller i jorden och dör, förblir det ett ensamt korn. Men om det dör, ger det rik skörd. Den som älskar sitt liv förlorar det, men den som här i världen hatar sitt liv, han skall rädda det till ett evigt liv. Om någon vill tjäna mig, skall han följa mig, och där jag är kommer också min tjänare att vara. Om någon tjänar mig, skall Fadern ära honom.«

TISDAG DEN 11 AUGUSTI

Läsning

Hes 2:8 – 3:4

Gud sade till mig: »Du, människobarn, hör nu vad jag talar till dig. Var inte motsträvig som detta motsträviga släkte. Öppna din mun och ät vad jag ger dig.« Och jag fick se en hand räckas ut mot mig, och i den såg jag en bokrulle. Och denna breddes ut framför mig, och den var fullskriven innan och utan, och där var uppskrivna klagosånger, suckan och verop. Och han sade: »Du människobarn, ät vad du här finner, ät upp denna rulle, och gå sedan och tala till Israels hus.«

Då öppnade jag min mun, och han gav mig rullen att äta. Och han sade till mig: »Du människobarn, du måste mätta din buk och fylla dina inälvor med den rulle som jag nu ger dig.« Och jag åt, och den var i min mun söt som honung. Och han sade till mig: »Du människobarn, gå bort till Israels hus och tala till dem med mina ord.«

Responsoriepsalm

Ps 119:14, 24, 72, 103, 111, 131 (R. 103a)

R. Dina löften, o Herre, är ljuva för min tunga.

Jag fröjdar mig över dina vittnesbörds väg
såsom över alla skatter. R.

Ja, dina vittnesbörd är min lust,
de ger mig råd. R.

Din lag är mig bättre
än tusentals stycken guld och silver. R.

Dina löften är ljuva för min tunga,
de är ljuvare än honung för min mun. R.

Dina vittnesbörd är min eviga arvedel,
de är mitt hjärtas fröjd. R.

Jag spärrar upp min mun och flämtar,
ty jag längtar ivrigt efter dina bud. R.

Halleluja

Matt 11:29ab

V. Ta på er mitt ok och lär av mig säger Herren,
som har ett mildt och ödmjukt hjärta.

Evangelium

Matt 18:1-5, 10, 12-14

Vid den tiden kom lärjungarna fram till Jesus och frågade: »Vem är störst i himmelriket?« Han kallade till sig ett barn och ställde det framför dem och sade: »Sannerligen, om ni inte omvänder er och blir som barnen, kommer ni aldrig in i himmelriket. De som gör sig själva små som det här barnet är störst i himmelriket. Och den som i mitt namn tar emot ett sådant barn tar emot mig. Se till att ni inte föraktar någon enda av dessa små. Jag säger er att deras änglar i himlen alltid ser min himmelske faders ansikte.

Vad tror ni: om en man har hundra får och ett av dem kommer bort, lämnar han då inte de nittionio kvar i bergen och ger sig ut och letar efter det som är borta? Och om han lyckas hitta det, sannerligen, då gläder han sig mer över det än över de nittionio som inte har kommit bort. Så är det också er himmelske faders vilja att ingen av dessa små skall gå förlorad.«

ONSDAG DEN 12 AUGUSTI

Läsning

Hes 9:1-7; 10:18-22

Jag, Hesekiel, hörde Gud ropa med hög röst och säga: »Kom hit med hemsökelse över staden, och må var och en ha sitt mordvapen i handen.« Och se, då kom sex män från Övre porten, den som vetter åt norr, och var och en hade sin stridshammare i handen, och bland dem fanns en man som var klädd i linnekläder och hade ett skrivdon vid sin höft. Och de kom och ställde sig vid sidan av kopparaltaret.

Israels Guds härlighet hade lyft sig från keruben, som den vilade på, och hade flyttat sig till tempelhusets tröskel, och ropade nu till mannen som var klädd i linnekläderna och hade skrivdonet vid sin höft. Herren sade till honom: »Gå igenom Jerusalems stad, och teckna med ett tecken på pannan de män som suckar och jämtrar sig över alla styggelser som bedrivs därinne.«

Till de andra hörde jag honom säga: »Dra fram i staden efter honom och slå ned folket. Visa ingen skonsamhet och ha inget förbarmande. Både åldringar och ynglingar och flickor, både barn och kvinnor skall ni dräpa och förgöra, men ni må inte komma vid någon som har tecknet på sig. Och ni skall börja vid min helgedom.« Och de började med de äldsta, med de män som stod framför tempelhuset. Han sade nämligen till dem: »Orena tempelhuset, och fyll upp förgårdarna med slagna. Dra sedan ut.« Och de drog ut och slog ned folket i staden.

Herrens härlighet flyttade sig bort ifrån husets tröskel och stannade över keruberna. Då såg jag hur keruberna lyfte sina vingar och höjde sig från jorden, när de begav sig bort, och hjulen tillsammans med dem. Och de stannade vid ingången till östra porten på Herrens hus, och Israels Guds härlighet vilade ovanpå dem. Det var samma väsenden som jag hade sett under Israels Gud vid strömmen Kebar, och jag märkte att det var keruber.

Var och en hade fyra ansikten och fyra vingar, och under deras vingar var något som liknade människohänder. Och deras ansikten var likadana som de ansikten jag hade sett vid strömmen Kebar. Så såg de ut, och sådana var de. Och de gick alla rakt fram.

Responsoriepsalm

Ps 113:1-6 (R. 4b)

R. Herrens ära når över himlen
eller: Halleluja.

Lova Herren, ni Herrens tjänare,
lova Herrens namn.
Välsignat vare Herrens namn
från nu och till evig tid. R.

Från solens uppgång till dess nedgång
må Herrens namn vara lovat.
Herren är upphöjd över alla folk,
hans ära når över himlen. R.

Ja, vem är som Herren, vår Gud,
han som sitter så högt,
han som ser ned så djupt
– ja, vem i himlen och på jorden? R.

Halleluja

Jfr 2 Kor 5:19

V. Gud var i Kristus
och försonade hela världen med sig själv,
och han har anförtrott oss försoningens ord.

Evangelium

Matt 18:15-20

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Om din broder har gjort dig någon orätt, så gå och ställ honom till svars i enrum. Lyssnar han på dig, har du vunnit tillbaka din broder. Men om han inte vill lyssna, ta då med dig en eller två till, för *på två eller tre vittnesmål skall varje sak avgöras*. Om han vägrar lyssna på dem, så tala om det för församlingen. Vill han inte lyssna på församlingen heller, betrakta honom då som en hedning eller en tullindrivare. Sannerligen, allt ni binder på jorden skall vara bundet

i himlen, och allt ni löser på jorden skall vara löst i himlen. Vidare säger jag er: allt vad två av er kommer överens om att be om här på jorden, det skall de få av min himmelske fader. Ty där två eller tre är samlade i mitt namn är jag mitt ibland dem.«

TORSDAG DEN 13 AUGUSTI

Läsning

Hes 12:1-12

Herrens ord kom till mig. Han sade: »Du människobarn, du bor mitt i det motsträviga släktet, bland människor som har ögon att se med, men dock inte ser, och öron att höra med, men dock inte hör, eftersom de är ett så motsträvigt släkte. Så red nu till åt dig, du människobarn, vad man behöver, när man skall gå i landsflykt. Och vandra i deras åsyn iväg på ljusa dagen, ja, vandra i deras åsyn iväg från det ställe där du nu bor bort till en annan ort – om de till äventyrs ville ge akt på det, då de nu är ett så motsträvigt släkte. För ut ditt bohag, på ljusa dagen och i deras åsyn, som om du skulle gå i landsflykt, och vandra så i deras åsyn själv iväg på aftonen, som landsflyktiga brukar. Gör dig i deras åsyn en öppning i väggen, och för bohaget ut genom den. Lyft det sedan i deras åsyn upp på axeln och för bort det, när det har blivit alldeles mörkt, och täck över ditt ansikte, så att du inte ser landet. Ty jag gör dig till ett tecken för Israels hus.« Jag gjorde som han befallde mig.

På ljusa dagen förde jag ut mitt bohag, som om jag skulle gå i landsflykt. Sedan, om aftonen, gjorde jag mig med handen en öppning i väggen, och när det hade blivit alldeles mörkt, förde jag det ut genom den och bar det så på axeln, i deras åsyn.

Herrens ord kom till mig den följande morgonen. Han sade: Du människobarn, säkert har Israels hus, det motsträviga släktet, frågat dig: »Vad är det du gör?« Så svara dem nu: Så säger Herren, Herren: Denna utsaga gäller fursten i Jerusalem och alla dem av Israels hus, som är därinne. Säg: Jag är ett tecken för er. Så som jag har gjort, så skall det gå dem: de skall vandra bort i landsflykt och fångenskap. Och fursten som de har ibland sig skall lyfta upp sin börda på axeln, när det har blivit alldeles mörkt, och skall så dra ut. Man skall göra en öppning i väggen, så att han genom den kan bära ut sin börda, och han skall täcka över sitt ansikte, så att han inte ser landet med sitt öga.

Responsoriepsalm

Ps 78:56-59, 61-62 (R. jfr 7c)

R. Glöm inte Herrens verk.

I sitt trots satte de Gud den Högste på prov,
de höll inte hans vittnesbörd.
De vek trolöst tillbaka som sina fäder,
de vände om, lika en båge som sviker. R.

De förtörnade honom med sina offerhöjder
och retade honom med sina gudabilder.

Gud såg dem och blev förgrymmad
och stötte ifrån sig Israel med harm. R.

Han gav sin makt i fångenskap
och sin ära i fienders hand.
Han priggade sitt folk åt svärdet,
och förgrymmades på sin arvedel. R.

Halleluja

Ps 119:135

V. Låt ditt ansikte lysa över din tjänare,
och lär mig dina stadgar.

Evangelium

Matt 18:21 – 19:1

Vid den tiden kom Petrus fram till Jesus och sade: »Herre, hur många gånger skall min broder kunna göra orätt mot mig och ändå få förlåtelse av mig? Så mycket som sju gånger?» Jesus svarade: »Jag säger dig: inte sju gånger utan sjuttiosju gånger.

Därför är det med himmelriket som när en kung ville ha redovisning av sina tjänare. När han började granskningen, förde man in en som var skyldig honom tio tusen talenter. Eftersom han inte kunde betala, befallde hans herre att han skulle säljas tillsammans med sin hustru och sina barn och allt han ägde, så att skulden kunde betalas. Tjänaren kastade sig ner och bönföll honom: 'Ge mig tid, så skall jag betala alltsammans.' Då kände hans herre medlidande med honom och lät honom gå och efterskänkte hans skuld. Men när tjänaren gick därifrån, mötte han en annan tjänare som var skyldig honom hundra denarer. Han grep honom om strupen och sade: 'Betala tillbaka vad du är skyldig!' Den andre kastade sig ner och bad honom: 'Ge mig tid, så skall jag betala.' Men han ville inte utan gick därifrån och lät sätta honom i fängelse tills skulden var betald. När de andra tjänarna såg vad som hände, tog de mycket illa vid sig och talade om alltsammans för sin herre. Då kallade denne till sig tjänaren och sade: 'Din usling, jag efterskänkte hela din skuld när du bad mig om det. Borde du inte ha varit lika barmhärtig mot din kamrat som jag mot dig?' Och i sin vrede lät hans herre bödelsdrängarna ta hand om honom tills hela skulden var betald. Så skall min himmelske fader göra med var och en av er som inte av uppriktigt hjärta förlåter sin broder.«

När Jesus hade avslutat detta tal, bröt han upp från Galileen och kom in i Judeen på andra sidan Jordan.

FREDAG DEN 14 AUGUSTI

Läsning

Hes 16:1–15, 60, 63

Herrens ord kom till mig. Han sade: Du människobarn, förebrå Jerusalem för dess styggelser och säg: Så säger Herren, Herren till Jerusalem: Från Kanaans land härstammar du, och där är du född. Din fader var en amoré och din moder en

hetitisk kvinna. Och vid din födelse gick det så till. När du föddes, skar ingen av din navelsträng, och du blev inte rentvättad med vatten, ej heller ingniden med salt och lindad. Ingen såg på dig med så mycket medlidande, att han ville göra något sådant med dig eller visa dig något förbarmande, utan man kastade ut dig på öppna fältet den dag du föddes. Så ringa aktade man ditt liv.

Då gick jag förbi där du låg och fick se dig sprattla i ditt blod, och jag sade till dig: »Du skall få bli vid liv, du som ligger där i ditt blod.« Ja, jag sade till dig: »Du skall få bli vid liv, du som ligger där i ditt blod. Ja, jag skall föröka dig till många tusen, som växterna är på marken.« Och du sköt upp och blev stor och mycket vacker. Dina bröst hade höjt sig, och ditt hår hade växt, men du var ännu naken och blottad.

Då gick jag åter förbi där du var och fick se att din tid var inne, din älskogstid, och jag bredde min mantel över dig och täckte över din blygd. Och så gav jag dig min ed och ingick förbund med dig, säger Herren, Herren, och du blev min.

Jag tvättade dig med vatten och sköljde blodet av dig, och smorde dig med olja, och klädde på dig brokigt vävda kläder och satte på dig skor av tahasskinn och en huvudbindel av fint linne och en slöja av silke. Och jag prydd dig med smycken: jag satte armband på dina armar och en kedja om din hals, jag satte en ring i din näsa och örhängen i dina öron och en härlig krona på ditt huvud. Så blev du prydd med guld och silver, och dina kläder var av fint linne, av siden och av tyg i brokig vävnad. Fint mjöl, honung och olja fick du att äta. Du blev omåttligt skön, och så blev du omsider en drottning. Och ryktet om dig gick ut bland folken för din skönhets skull, ty den var fullkomlig genom de härliga prydnader som jag hade satt på dig, säger Herren, Herren. Men du förlitade dig på din skönhet och bedrev otukt, sedan du nu hade fått sådant rykte. Du slösade din otukt på var och en som gick där fram: det skulle ju vara något för honom.

Men jag vill nu tänka på det förbund som jag slöt med dig i din ungdoms dagar, och upprätta med dig ett evigt förbund och så skall du tänka på det och blygas, så att du av skam inte mer kan öppna din mun, då när jag förlåter dig allt vad du har gjort, säger Herren, Herren.

Eller:

Läsning

Hes 16:59–63

Så säger Herren, Herren: Jag har handlat med dig efter dina gärningar, ty du hade ju föraktat eden och brutit förbundet. Men jag vill nu tänka på det förbund som jag slöt med dig i din ungdoms dagar, och upprätta med dig ett evigt förbund. Då skall du tänka tillbaka på dina vägar och skämmas, när du får ta till dig dina systrar, de större jämte de mindre; ty jag skall ge dem åt dig till döttrar, dock inte för din trohet i förbundet. Men jag skall upprätta mitt förbund med dig, och du skall förnimma att jag är Herren; och så skall du tänka på det och blygas, så att du av skam inte mer kan öppna din mun, då när jag förlåter dig allt vad du har gjort, säger Herren, Herren.

Responsoriepsalm

Jes 12:2-3, 4bcd, 5-6 (R. 1c)

R. Din vrede har upphört och du tröstar mig.

Gud är min frälsning,
jag är trygg och fruktar inte mer.
Herren är min styrka och min lovsång,
han blev min räddning. R.

Ni skall ösa vatten med fröjd
ur frälsningens källor,
Tacka Herren, åkalla hans namn,
ropa ut hans gärningar bland folken,
förkunna att hans namn är högt. R.

Lovsjung Herren för hans härliga gärningar,
låt dem bli kända över hela jorden.
Jubla av glädje, ni som bor i Sion,
Israels Helige visar sin makt bland er. R.

Halleluja

Jfr 1 Thess 2:13

V. Ta inte emot Guds ord som ett människoord
utan som vad det verkligen är: Guds ord.

Evangelium

Matt 19:3-12

Vid den tiden kom några fariseer fram till Jesus för att sätta honom på prov och frågade: »Är det tillåtet för en man att skilja sig från sin hustru av vilken anledning som helst?« Han svarade: »Har ni inte läst att Skaparen från början *gjorde dem till man och kvinna?*« Och han fortsatte: »*Därför skall en man lämna sin far och sin mor för att leva med sin hustru, och de två skall bli ett. De är inte längre två utan ett. Vad Gud har fogat samman får människan alltså inte skilja åt.*« De frågade: »Varför har i så fall Mose bestämt att mannen skall skriva ett skilsmässobrev för att skilja sig?« Han svarade: »Därför att ni är så förstockade tillät Mose er att skiljas från era hustrur, men från början var det inte så. Jag säger er att den som skiljer sig från sin hustru av annat skäl än otukt och gifter om sig, han är en äktenskapsbrytare.«

Lärjungarna sade: »Om mannens ställning till hustrun är sådan, är det bäst att inte gifta sig.« Han svarade: »Alla kan inte tillägna sig detta, utan bara de som har fått den gåvan. Det finns sådana som är utan kön från födseln och sådana som av människor har berövats sitt kön och sådana som själva har gjort sig könlösa för himmelrikets skull. Den som kan må tillägna sig detta.«

Om aftonen den 14 augusti

JUNGFRU MARIAS UPPTAGNING I HIMMELEN

Högtid

Vigiliemässan

Första läsningen

1 Krön 15:3-4, 15-16; 16:1-2

David samlade hela Israel till Jerusalem för att hämta Herrens ark upp till den plats som han hade berett åt den. Och David samlade ihop Arons barn och leviterna. Och så som Mose hade befallt i enlighet med Herrens ord, bar nu Levis barn Guds ark med stänger, som vilade på deras axlar. Och David sade till de främsta bland leviterna, att de skulle förordna sina bröder sångarna till tjänstgöring med musikinstrument, psaltare, harpor och cymbaler, som de skulle låta ljuda, medan de sjöng glädjesången. Sedan de hade fört Guds ark dit in, ställde de den i tältet som David hade slagit upp åt den och bar sedan fram brännoffer och tackoffer inför Guds ansikte. När David hade offrat brännoffret och tackoffret, välsignade han folket i Herrens namn.

Responsoriepsalm

Ps 132:6-7, 9-10, 13-14 (R. 8)

R. Stå upp, Herre, och kom till din vilostad,
du och din makts ark.

Vi hörde därom i Efrata,
vi fick veta det i skogsbygden.

Låt oss gå in i hans boning,
tillbe vid hans fotapall. R.

Dina präster må vara klädda i rättfärdighet,
och dina fromma må jubla.

För din tjänare Davids skull
må du inte visa tillbaka din smorde. R.

Ty Herren har utvalt Sion,
där vill han ha sin boning.

»Detta är min viloplats till evig tid,
här skall jag bo, ty till detta ställe har jag lust.« R.

Andra läsningen

1 Kor 15:54-57

När det förgängliga kläs i oförgänglighet och det dödliga i odödlighet, då blir det så som skriftordet säger: *Döden är uppslukad och segern är vunnen. Död, var är din seger? Död, var är din udd?* Dödens udd är synden, och synden har sin kraft i lagen. Gud

vare tack som ger oss segern genom vår herre Jesus Kristus.

Halleluja

Luk 11:28b

V. Saliga de som hör Guds ord
och tar vara på det, säger Herren.

Evangelium

Luk 11:27–28

Vid den tiden hördes en kvinna i mängden ropa: »Saligt det moderliv som har burit dig, och saliga de bröst som du har diat.« Men Jesus svarade: »Säg hellre: Saliga de som hör Guds ord och tar vara på det.«

LÖRDAG DEN 15 AUGUSTI

JUNGFRU MARIAS UPPTAGNING I HIMMELEN

Högtid

Första läsningen

Upp 11:19a; 12:1–6a, 10ab

Guds tempel i himlen öppnades. Och ett stort tecken syntes på himlen, en kvinna klädd i solen och med månen under sina fötter och en krans av tolv stjärnor på sitt huvud. Hon är havande och hon ropar i barnsnöd och födslovånda.

Och ett annat tecken syntes på himlen, och se, en stor eldröd drake, med sju huvuden och tio horn och med sju kronor på sina huvuden. Hans stjärt svepte med sig en tredjedel av stjärnorna på himlen och slungade dem ner på jorden. Och draken stod framför kvinnan som skulle föda, för att sluka hennes barn när hon födde det. Och hon födde sitt barn, en son som skall valla alla folk med en stav av järn. Hennes barn rycktes upp till Gud och hans tron, och kvinnan flydde ut i öknen, där Gud har berett henne en tillflykt. Och jag hörde en stark röst i himlen säga: »Nu finns frälsningen och kraften och riket hos vår Gud och makten hos hans smorde.«

Responsoriepsalm

Ps 45:10–12, 16 (R. jfr 10b)

*När responsoriepsalmen sjungs så används texten i **Cecilia 636**. När den läses används följande text:*

R. Drottningen står vid din högra sida, i gyllene skrud.

Konungadöttrar har du som tärnor i ditt hov,
en drottning står vid din högra sida i guld från Ofir.
Hör, dotter, och ge akt, och böj hit ditt öra:
Glöm nu ditt folk och din faders hus,
och må konungen få ha sin lust i din skönhet,

ty han är din herre, och för honom skall du falla ned.
Under glädje och fröjd förs de fram,
de tågar in i konungens palats. R.

Andra läsningen

1 Kor 15:20–27a

Kristus har uppstått från de döda, som den förste av de avlidna. Ty eftersom döden kom genom en människa kommer också uppståndelsen från de döda genom en människa. Liksom alla dör genom Adam, så skall också alla få nytt liv genom Kristus. Men i tur och ordning: först Kristus och därefter, vid hans ankomst, de som tillhör honom. Sedan kommer slutet, när han överlämnar riket åt Gud, fadern. Då har han förintat varje välde och varje makt och kraft, ty han måste härska tills han har lagt alla fiender under sina fötter. Den siste fienden som förintas är döden, ty allt har han lagt under sina fötter.

Halleluja

V. Änglaskaran gläder sig och jublar,
ty Maria är upptagen i himmelen.

Evangelium

Luk 1:39–56

Vid den tiden gav sig Maria i väg och skyndade till en stad i Juda bergsbygd; hon gick till Sakarias hus och sökte upp Elisabet. När Elisabet hörde Marias hälsning, sparkade barnet till i henne, och hon fylldes av helig ande. Hon ropade med hög röst: »Välsignad är du mer än andra kvinnor, och välsignat det barn du bär inom dig. Hur kan det hända mig, att min herres mor kommer till mig? När mina öron hörde din hälsning, sparkade barnet till i mig av fröjd. Salig hon som trodde, ty det som Herren har låtit säga henne skall gå i uppfyllelse.« Då sade Maria:

»Min själ prisar Herrens storhet,
min ande jublar över Gud, min frälsare:
han har vänt sin blick
till sin ringa tjänarinna.
Från denna stund skall alla släkten prisa mig salig:
stora ting låter den Mäktige ske med mig,
hans namn är heligt,
och hans förbarmande med dem
som fruktar honom
varar från släkte till släkte.
Han gör mäktiga verk med sin arm,
han skingrar dem som har övermodiga planer.
Han störtar härskare från deras troner,
och han upphöjer de ringa.
Hungriga mättar han med sina gåvor,

och rika skickar han tomhänta bort.
Han tar sig an sin tjänare Israel
och håller sitt löfte till våra fäder:
att förbarma sig över Abraham
och hans barn, till evig tid.«

Maria stannade hos henne omkring tre månader och återvände sedan hem.

TJUGONDE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 16 AUGUSTI

Första läsningen

Jes 56:1, 6–7

Så säger Herren:
Håll er till det som är rätt
och handla rättfärdigt,
ty min hjälp kommer snart,
min rättfärdighet skall segra.
Främlingar som sluter sig till Herren
och vill göra tjänst hos honom,
älska Herrens namn och vara hans tjänare,
ja, alla som iakttar sabbaten och inte vanhelgar den
och håller fast vid mitt förbund
får komma till mitt heliga berg
och glädjas i mitt bönehus,
och deras brännoffer och slaktoffer
skall jag ta emot på mitt altare.
Mitt hus skall kallas
ett bönens hus för alla folk.

Responsoriepsalm

Ps 67:2–3, 5–6, 8 (R. 4)

*När responsoriepsalmen sjungs så används texten i **Cecilia 646**. När den läses används följande text:*

R. Folken skall tacka dig, o Gud, ja, alla folk skall tacka dig.

Gud, visa oss nåd och välsigna oss,
låt ditt ansikte lysa mot oss,
så att hela jorden lär känna vad du gör
och alla folk får veta att du hjälper. R.

Alla länder skall jubla av glädje,
ty du råder rättvist över folken
och leder länderna på jorden.

[Folken skall tacka dig, o Gud,
ja, alla folk skall tacka dig.]
Gud välsignar oss,
och hela jorden skall frukta honom. R.

Andra läsningen

Rom 11:13–15, 29–32

Till er hedningar vill jag säga: just som apostel för hedningarna prisar jag min tjänst. Kanske kan jag väcka mina stamfränders avund och rädda några av dem. Ty om detta att de försköts gav världen försoning, vad skall då deras upptagande ge, om inte liv för de döda?

Gud tar inte tillbaka sina gåvor och sin kallelse. Ni var tidigare olydiga mot Gud men har nu fått förbarmade genom deras olydnad. Nu har de varit olydiga medan ni har fått förbarmade för att även de skall få förbarmade. Gud har gjort alla till olydnadens fångar för att kunna förbarma sig över alla.

Halleluja

Jfr Matt 4:23

V. Jesus förkunnade budskapet om riket
och botade alla slags sjukdomar bland folket.

Evangelium

Matt 15:21–28

Vid den tiden drog sig Jesus undan till området kring Tyros och Sidon. En kanaaneisk kvinna från dessa trakter mötte honom och ropade: »Herre, Davids son, förbarma dig över mig! Min dotter plågas svårt av en demon.« Han gav henne inget svar. Då gick hans lärjungar fram och bad honom: »Säg åt henne att ge sig i väg, hon går ju bakom oss och ropar.« Han svarade: »Jag har inte blivit sänd till andra än de förlorade fåren av Israels folk.« Men hon kom och föll ner för honom och sade: »Herre, hjälp mig.« Han svarade: »Det är inte rätt att ta brödet från barnen och kasta det åt hundarna.« – »Nej, herre«, sade hon, »men hundarna äter ju smulorna som faller från deras herrars bord.« Då sade Jesus till henne: »Kvinna, din tro är stark, det skall bli som du vill.« Och från den stunden var hennes dotter frisk.